

متن پرسش

سلام: من چند وقتی در صدد این هستم که وقت هام رو بیشتر به یاد خدا و اهل بیت به خصوص حضرت زهرا اختصاص بدم، با حضرت حرف می‌زنم گاهی، ولی چند روزه حس خستگی دارم حس اینکه انگار یقین ندارم که حضرت زهرا منو میبینه و پیشمه، یا خدا حضور داره و پیشمه، انگار حس می‌کنم مثلا حضرت زهرا یه جایی اون دنیاس و از من دوره و قابل دسترس نیست، یا حتی راهیان نور که رفتم حس می‌کردم بقین ندارم به چیزایی که راجب شهدا میگفتن. نگرانم بابت این حال. همش می‌گم کاش می‌شد با چشم مادی دید حضرت زهرا رو. حس خستگی دارم از اینکه هیچ نشونه ای از حضرت، از خدا، از شهدا ندارم. با خودم می‌گم خب من باید بینم. آخه همیشه که اصلا هیچی ندید با چشم ولی یقین داشت! می‌گم وقتی من هیچ علامت و نشونه و ... ندارم باعث شده همه چی برام در حد حرف باشه، نه شهودی، نه چشم بصیرتی، نه چیزی. البته فکر می‌کنم به خاطر گناهانم هست که پرده ی شک و عدم یقین رو قلبم اومده ولی انگار با استغفار و کمک از شهدا و ... باز هم این حجاب رفع نشده. خواستار کمک شما هستم. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد، دنبال کردن مباحث معرفت نفس کمک می‌کند و در این رابطه پیشنهاد می‌شود کتاب «ده نکته در معرفت نفس» همراه با شرح صوتی آن را که هر دو روی سایت هست؛ دنبال بفرمایید تا ان شاء الله تصور خوبی نسبت به درک حضوری حقایق برایتان پیش آید.
موفق باشید